

Descrierea Soluțiilor
Concursul Național “InfoPro”, Runda 2
Grupa A

1 Problema CntSubsirMax

Propunator: Tamio-Vesa Nakajima, University of Oxford

Problema ne cere să aflăm suma lungimilor subsirurilor maximale lexicografice a tuturor subsecvențelor unui șir de input.

Soluție în $O(N^3)$. Iterăm peste toate ($O(N^2)$ la număr) subsecvențele șirului dat în input. Pentru fiecare dintre ele, calculăm în $O(N)$ subsirul maximal lexicografic, cu ajutorul algoritmului 1.

Algorithm 1 Subsirul maxim lexicografic

Input: șirul s de lungime N

```
1: Fie  $st$  o stivă de caractere.  
2: for  $i \leftarrow 1 \dots N$  do  
3:   while  $empty(st)$  și  $top(st) < s[i]$  do  
4:      $pop(st)$   
5:   end while  
6:    $push(st, s[i])$   
7: end for  
8: return  $size(st)$  ▷ Subsirul căutat este  $st$ 
```

Soluție în $O(N^2)$. Iterăm capătul stâng al subsecvenței investigate. Apoi, putem aplica următorul algoritm pentru a calcula suma mărimilor subsirului maxim lexicografic pentru toate prefixele șirului fixat (algoritmul este asemănător cu cel din subtaskul anterior: observația cheie este ca acel algoritm calcula subsirul maxim lexicografic pentru toate sufixele șirului dat ca input pe parcurs). Pseudocodul acestui algoritm se găsește în algoritmul 2.

Algorithm 2 Suma mărimilor subșirului maxim lexicografic pentru toate prefixele

Input: șirul s de lungime N

```
1: Fie  $st$  o stivă de caractere.  
2: Fre  $r = 0$ .  
3: for  $i \leftarrow 1 \dots N$  do  
4:   while  $empty(st)$  și  $top(st) < s[i]$  do  
5:      $pop(st)$   
6:   end while  
7:    $push(st, s[i])$   
8:    $r \leftarrow r + size(st)$   $\triangleright st$  conține subșirul maxim lexicografic pentru  $s[1 \dots i]$   
9: end for  
10: return  $r$ 
```

Soluție în $O(N\Sigma)$ Parcurgem șirul de la dreapta la stânga. La fiecare poziție, considerând toate subsecvențele care încep pe acea poziție, calculăm pentru fiecare literă L două informații:

$cnt[L]$ = pentru câte subsecvențe subșirul maxim lexicografic începe cu litera L
 $lg[L]$ = suma lungimilor celor $cnt[L]$ subșiruri

Se observă că o poziție contribuie la soluție cu suma valorilor $lg[L]$ pentru toate literele. Pentru a găsi valorile $cnt[L]$ și $lg[L]$ pentru o poziție i putem să folosim informațiile de la poziția $i + 1$. Fiecare subșir de la $i + 1$ care începe cu literă mai mică sau egală decât L se va prelungi cu litera L . Valorile $cnt[]$ pentru litere mai mici sau egale decât L devin 0 și se adună la $cnt[L]$ dar și la $lg[L]$ deoarece fiecare subșir devine cu o literă mai lung. Valorile $lg[]$ pentru litere mai mici sau egale decât L devin 0 și se adună la $lg[L]$. La $lg[L]$ și $cnt[L]$ se mai adună o unitate (pentru subsecvența de lungime 1). La literele mai mari decât L valorile din $lg[]$ și $cnt[]$ rămân la aceleași cu cele de la $i + 1$.

Soluție în $O(N)$. Abordarea este diferită față de celelalte subtaskuri. Aici ne întrebăm: pentru câte subsecvențe apare fiecare caracter în parte ca parte din subșirul maxim lexicografic? Suma acestor valori este răspunsul cerut.

Astfel, când apare un caracter în subșirul maxim lexicografic? Condiția necesară și suficientă este ca în dreapta caracterului să nu apară un caracter mai mare strict ca el. Astfel, să calculăm valori $d[i]$, unde $d[i]$ este numărul de caractere la dreapta lui i (incluzându-l pe $s[i]$) care sunt mai mici sau egale cu $s[i]$. Numărul de subsecvențe pentru care i apare în subșirul maxim lexicografic este dat atunci de

$$\underbrace{i}_{\text{moduri de a fixa capătul stâng}} \times \underbrace{d[i]}_{\text{moduri de a fixa capătul drept}}$$

Și deci răspunsul final este $\sum_{i=1}^N id[i]$.

Calcularea lui $d[i]$ se realizează cu ajutorul unei stive, precum este ilustrat în algoritmul 3.

Algorithm 3 Calculul lui d

Input: şirul s de lungime N

```
1: Fie  $st$  o stivă de întregi.  
2:  $push(st, N + 1)$ .  
3: Fie  $d$  un şir de  $N$  întregi.  
4: for  $i \leftarrow N \dots 1$  do  
5:   while  $top(st) \neq N + 1$  şi  $s[top(st)] < s[i]$  do  
6:      $pop(st)$   
7:   end while  
8:    $d[i] = top(st) - i$   
9:    $push(st, s[i])$   
10: end for  
11: return  $d$ 
```

2 Problema Mex2D

Propunator: Bogdan Ciobanu, Hudson River Trading

Solutie în $O(N^4)$. Pentru această subtask se poate, spre exemplu, itera întregul dreptunghi şi marcat elementele vizitate, iar apoi să luăm consecutiv numerele naturale şi să-l găsim pe primul nemarcat. Din principiul cutiei lui Dirichlet, valoarea maximă în matricea B va fi $N_1 \cdot N_2$.

Solutie în $O(N^3 \log N)$, $O(N^3)$ sau $O(N^2 \log^2 N)$. Vom adăuga crescător valorile în matrice. Vom considera deodată toate poziţiile unde apare o valoare v : p_1, p_2, \dots, p_K . Ne dorim să găsim frontiera acestor puncte, astfel încât dreptunghiurile formate din coltul stanga sus $(0, 0)$ şi punctele de pe frontiera să nu conţină vreo poziţie cu valoarea v , exceptând coltul dreapta jos. Această frontieră se poate determina ordonând poziţiile după coloana crescător, iar apoi alegând fiecare punct când descreşte linia. Având frontiera determinată, vrem să găsim acele poziţii deasupra ei care nu au o valoare atribuită încă în matricea B , pentru că aceasta va fi chiar v . În funcţie de structura de date folosită se obţin diverse complexităţi de timp, de diverse punctaje, însă nu stim vreuna care să fie îndeajuns de rapidă pentru ultimul subtask.

Solutie în $O(N^2)$. Stim că $B_{i_1, i_2} \geq \max\{B_{i_1, i_2-1}, B_{i_1-1, i_2}\}$, deci putem începând cu această valoare să incrementăm până găsim una care lipseşte în dreptunghi. Minorăm, $\max\{B_{i_1, i_2-1}, B_{i_1-1, i_2}\} \geq \frac{1}{2}(B_{i_1, i_2-1} + B_{i_1-1, i_2})$. Presupunem pesimist că vom face chiar $B_{i_1, i_2} - \frac{1}{2}(B_{i_1, i_2-1} + B_{i_1-1, i_2})$ paşi. Acum, dacă însumăm tot efortul depus în matrice, vom obţine o expresie telescopică din care se păstrează doar valorile de pe ultima linie şi ultima coloană, într-o anumită măsură. Înşa, şi acestea sunt valori crescătoare, care cresc până la $N_1 \cdot N_2$, aşadar întregul efort depus este $O(N^2)$. Ca să verificăm în $O(1)$ dacă o valoare există pe dreptunghiul prefix, vom reţine pentru fiecare valoare cea mai din stanga poziţie unde a apărut, de pe liniile vizitate până acum.

3 Problema MakeBipartite

Propunator: Andrei Constantinescu

3.1 Solutie in $O(N(N + M))$

Se itereaza nodul $v \in V$ si se verifica daca graful $G \setminus \{v\}$ este bipartit. Acest lucru se poate face dupa cum urmeaza:

Notam cu G' graful $G \setminus \{v\}$. Observam ca un graf este bipartit daca si numai daca ii putem colora nodurile cu doua culori astfel incat oricare doua noduri vecine sa fie colorate diferit (aceasta fiind si definitia data in enunt). Apoi, efectuam o parcurgere in adancime (depth first search, [DFS](#)) pentru fiecare componenta conexa a lui G' , colorand alternativ cu doua culori pe nivele nodurile descoperite. De cate ori gasim o muchie de intoarcere de la un nod a la un nod b , stramos al lui a , verificam daca culorile corespund, caz in care raspunsul va fi '0' pentru nodul v . **N.B.** Este important de mentionat ca intr-o parcurgere DFS toate muchiile sunt de doar doua tipuri: muchii de arbore si muchii de intoarcere, lucru care nu este adevarat, de exemplu, pentru o parcurgere BFS.

3.2 Solutie in $O((N + M) \log^2 N)$

Incepem prin a prezenta o tehnica numita "*Paduri cu Undo*" (unde Paduri se refera la [Paduri de Multimi Disjuncte](#)).

Fie G un graf neorientat. Asupra acestuia urmarim sa suportam rapid operatii de tipul **Union**, **Find** si **Undo**, unde primele doua au sensul cunoscut, iar cea din urma anuleaza efectul ultimei operatii de tip **Union**. Daca cunoasteti deja structura standard de Paduri, atunci cel mai simplu este sa urmariti codul complet in algoritmul 4.

Observati cum algoritmul aplica optimizarea uniunii dupa rang, insa algoritmul omite optimizarea compresiei caii—acest lucru nu este arbitrar! Complexitatea unei operatii de **Find** este aceeaasi ca in cazul algoritmului obisnuit de Paduri fara compresia caii, si anume $O(\log N)$ pentru operatiile de **Union** si **Find**, si $O(1)$ pentru operatia de **Undo** (**Exercitiu:** gasiti un test pe care se atinge aceasta complexitate).

Urmatorul ingredient al solutiei il reprezinta o alta structura de date, relativ cunoscuta, dar fara un nume consacrat. Aceasta suporta operatiile **AddEdge** si **IsBipartite**, cu sensul intuitiv. Si de aceasta data codul este mai usor de inteles decat orice explicatie in cuvinte, asa ca va invitam sa cititi algoritmul 5. Observam din structura codului cum acesta poate suporta implicit si o a treia operatie de **UndoLastAddEdge**, daca am folosi Paduri cu Undo in loc de cele standard, insotite de alte cateva modificari minimale, lucru ce se va dovedi util pe viitor. **Remarca** Unii dintre voi veti remarca o oarecare similaritate cu algoritmul 2-SAT. Cunoasterea algoritmului nu este necesara pentru intelegerea solutiei, insa legatura este una foarte bine fondata, si pe care va recomandam sa o aprofundati daca doriti.

Punand impreuna tot ce avem pana acum, putem efectua operatii de **AddEdge**, **IsBipartite** si **UndoLastAddEdge** asupra oricarui graf dorim, toate in complexitate maxim $O(\log N)$ per operatie. Ceea ce ne-am dori cu adevarat ar fi o operatie la fel de rapida de **RemoveEdge**, cu ajutorul careia

Algorithm 4 Paduri cu Undo

Fie f si h doua siruri indexate cu nodurile lui G .

Initial, $f[v] = v$ pentru toate nodurile v ale lui G , iar h este indentic nul.

Fie stk o stiva, initial goala.

Find(v)

```
1: if  $f[v] = v$  then  
2:   return  $v$   
3: else  
4:   return Find( $f[v]$ )  
5: end if
```

Union(v_1, v_2):

```
1:  $v_1, v_2 = \text{Find}(v_1), \text{Find}(v_2)$   
2: if  $v_1 = v_2$  then  
3:   return false  
4: end if  
5: if  $h[v_1] < h[v_2]$  then  
6:   Interschimba  $v_1$  si  $v_2$ .  
7: end if  
8: Adauga la  $stk$  tuplul  $(v_1, v_2, f[v_2], h[v_1])$ .  
9:  $f[v_2] = v_1$   
10: if  $h[v_1] = h[v_2]$  then  
11:    $h[v_1] = 1 + h[v_1]$   
12: end if  
13: return true
```

Undo():

```
1: Extrage tuplul  $(v_1, v_2, f_{v_2}, h_{v_1})$  din varful  $stk$ .  
2:  $f[v_2] = f_{v_2}$   
3:  $h[v_1] = h_{v_1}$ 
```

Algorithm 5 Verificare graf bipartit cu inserari de muchii

Fie G^* graful G unde fiecare nod $v \in G$ a fost inlocuit cu doua noduri: v si \bar{v} .

De asemenea, vom considera ca avem Paduri de Multimi Disjuncte implementate pentru G^* .

Fie b o variabila booleana, initial true.

AddEdge(v_1, v_2):

```
1: if Union( $v_1, \bar{v}_2$ ) = true sau Union( $v_2, \bar{v}_1$ ) = true then  
2:    $b = \text{false}$   
3: end if
```

IsBipartite():

```
1: return  $b$ 
```

problema de fata s-ar rezolva foarte usor: pe rand fixam cate un nod $v \in G$, iteram muchiile incidente lui v si le eliminam din G , apelam **IsBipartite**, adaugam la loc muchiile eliminate. Complexitatea in acest caz ar fi $O(N + M \log N)$, deoarece fiecare muchie ar fi eliminata si apoi readaugata de maxim doua ori. **Din pacate, o astfel de operatie este dificil de implementat eficient, si prin urmare nu o vom lua pe aceasta cale!**

Cu toate acestea, avem in continuare la dispozitie operatia **UndoLastAddEdge**, care, desi nu la fel de generala ca **RemoveEdge**, poate fi folosita ingenios pentru a obtine un efect similar. Mai exact, vom aplica un algoritm de tip Divide et Impera, prezentat in algoritmul 6. Algoritmul poate parea straniu la prima vedere, dar se preteaza natural datorita limitarii anterior mentionate. Invariantul pe care trebuie sa il consideram este ca functia **Solve**(l, r) este responsabila pentru calcularea raspunsului pentru fiecare dintre nodurile $l, l+1, \dots, r$, raspuns pe care il stocheaza intr-un sir global *ans*. De asemenea, in momentul cand se intra in apelul *Solve*(l, r), structura de date va fi adaugat in graf toate nodurile **mai putin** l, \dots, r , si toate muchiile dintre nodurile adaugate (astfel ca un apel **IsBipartite** la momentul curent raspunde exact la intrebarea daca $G \setminus \{l, \dots, r\}$ este bipartit, lucru folosit explicit in cazul $l = r$ pentru a popula sirul raspuns). Algoritmul se va apela initial cu parametrii $l = 1, r = N$.

Acum, sa calculam complexitatea timp a algoritmului nostru: Observam ca recursivitatea are $O(\log N)$ nivele, si ca intervalele pe care este apelat **Solve** pe fiecare nivel partitioneaza $\{1, 2, \dots, N\}$ in intervale continue (de exemplu, pe primul nivel avem doar apelul **Solve**($1, N$), pe al doilea nivel avem apelurile **Solve**($1, \text{mid}$) si **Solve**(mid, N), si asa mai departe). Astfel, fiecare muchie va fi parcursa de cel mult 2 ori per nivel, cate o data pentru fiecare interval din partiție ce o contine. Similar, fiecare nod va fi parcurs maxim o data per nivel, din intervalul apelului **Solve**(l, r) ce il contine. Asadar, numarul total de operatii pe graf este de cate $O(N + M)$ per nivel, deci $O((N + M) \log N)$ in total. Cum fiecare operatie pe graf ruleaza in $O(\log N)$ datorita Padurilor cu Undo, complexitatea totala finala este $O((N + M) \log^2 N)$. **N.b. Daca am folosi si euristica compresiei caii pentru implementarea Padurilor, atunci complexitatea nu ar mai fi in mod evident $O(\log N)$ per operatie—de ce?**

3.3 Solutie in $O(N + M)$

Desi solutia anterioara nu ar fi primit 100 de puncte in concurs, datorita complexitatii timp prea ridicate, noi o consideram deosebit de importanta de inteles si internalizat, poate chiar mai importanta decat solutia ce urmeaza! Motivul este ca solutia anterioara prezinta tehnici generale ce

Algorithm 6 Dynamic Connectivity Divide et Impera

Solve(l, r):

- 1: **if** $l = r$ **then**
 - 2: $\text{ans}[l] = \text{IsBipartite}()$ \triangleright Raspunsurile sunt stocate in $\text{ans}[1], \dots, \text{ans}[N]$.
 - 3: **return**
 - 4: **end if**
 - 5: Fie $\text{mid} = \lfloor \frac{l+r}{2} \rfloor$
 - 6: Pentru fiecare muchie e cu un capat intr-unul din nodurile l, \dots, mid si celalalt in afara intervalului $[\text{mid} + 1, r]$, apeleam $\text{AddEdge}(e)$.
 - 7: Solve(l, mid)
 - 8: Apeleam operatia Undo de atatea ori cate muchii au fost adaugate la pasul 6. Practic, prin aceasta eliminam muchiile adaugate la pasul respectiv.
 - 9: Pentru fiecare muchie e cu un capat intr-unul din nodurile $\text{mid} + 1, \dots, r$ si celalalt in afara intervalului $[l, \text{mid}]$, apeleam $\text{AddEdge}(e)$.
 - 10: Solve($\text{mid} + 1, r$)
 - 11: Apeleam operatia Undo de atatea ori cate muchii au fost adaugate la pasul 9.
-

se aplica unei game largi de probleme, in timp ce prezenta studiaza atent structura particulara a problemei de fata si nu este aplicabila si in alte situatii.

In curand ...

Echipa. Setul de probleme pentru această rundă a fost pregatit de:

- prof. Adrian Panaete, Colegiul “A. T. Laurian”, Botosani
- prof. Zoltan Szabó, Liceul Tehnologic “Petru Maior” Reghin / ISJ Mureş Tg. Mureş
- Andrei Constantinescu, student University of Oxford, Balliol College
- Bogdan Ciobanu, software engineer, Hudson River Trading
- George Chichirim, student University of Oxford, Keble College
- Tamio-Vesa Nakajima, student University of Oxford, University College
- Bogdan Sitaru, student University of Oxford, Hertford College